

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/46086 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 19 april 2007 in het geding
tussen:**

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 maart 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van

[hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 23 augustus 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 april 2007, verzonden op 25 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appelland (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 juni 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, worden afgewezen, indien de vreemdeling niet over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) beschikt die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (hierna: mvv-vereiste).

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft, voor wie het, gelet op diens gezondheidstoestand, niet verantwoord is om te reizen.

Volgens paragraaf B1/1.2.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000), ten tijde van belang, wordt voor de toepassing van die bepaling onderzocht of de desbetreffende vreemdeling in staat is naar zijn land van herkomst te reizen en daar de behandeling van een door hem in te dienen aanvraag om verlening van een mvv af te wachten.

Volgens paragraaf B8/3.2 van de Vc 2000, ten tijde van belang, wordt onder medische noodsituatie verstaan: de situatie waarbij betrokkene lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vast staat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een

andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade. Onder 'op korte termijn' wordt verstaan binnen een termijn van drie maanden.

2.1.1. In de eerste en enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat niet is gebleken dat de minister heeft beoordeeld of de vreemdeling in staat kan worden geacht in het land van herkomst de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen aanvraag om verlening van een mvv en dat de minister gehouden was te onderzoeken of de vreemdeling de mvv-procedure in de Democratische Republiek Congo (hierna: DRC) kan afwachten indien de behandelduur van de aanvraag om verlening van een mvv een andere is dan de gestelde drie maanden.

Hiertoe voert de staatssecretaris aan dat in de nota van 10 juni 2005 waarbij het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) om advies is gevraagd, vragen zijn gesteld over de medische toestand van de vreemdeling met het oog op een eventuele vrijstelling van het mvv-vereiste. Hoewel niet uitdrukkelijk is gevraagd of de vreemdeling in staat kan worden geacht in het land van herkomst de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen aanvraag om verlening van een mvv, ligt die vraag en het antwoord daarop besloten in de combinatie van vragen en antwoorden in het BMA-advies over enerzijds de mogelijkheid van behandeling in het land van herkomst en anderzijds de gevolgen van het uitblijven van behandeling, aldus de staatssecretaris.

Voorts voert de staatssecretaris aan dat hij er betekenis aan mag hechten dat de uit het mvv-vereiste voortvloeiende verplichting Nederland te verlaten in beginsel tijdelijk van aard is.

2.1.2. In de nota van 10 juni 2005, waarbij advies aan het BMA wordt gevraagd, zijn vragen gesteld over de medische toestand van de vreemdeling met het oog op eventuele vrijstelling van het mvv-vereiste. Alhoewel niet uitdrukkelijk is gevraagd of de vreemdeling in staat kan worden geacht de behandeling van een door hem in te dienen mvv-aanvraag in het land van herkomst af te wachten, ligt die vraag en het antwoord daarop besloten in de combinatie van de vragen en antwoorden in het uitgebrachte BMA-advies van 27 september 2005 omtrent enerzijds de mogelijkheid van behandeling in het land van herkomst en anderzijds de gevolgen van het uitblijven van behandeling. De minister heeft het genoemde BMA-advies mede ten grondslag gelegd aan het in beroep bestreden besluit. Voor het oordeel van de rechtbank dat niet is gebleken dat de minister heeft beoordeeld of de vreemdeling in staat kan worden geacht in het land van herkomst de behandeling van een door hem in te dienen aanvraag om verlening van een mvv af te wachten, bestaat derhalve geen grond.

2.1.3. In het BMA-advies wordt geconcludeerd dat er onvoldoende adequate behandel mogelijkheden voor de vreemdeling in zijn land van herkomst aanwezig zijn. Verder is vermeld dat er op basis van de beschikbare gegevens van de behandelend sector geen concrete aanwijzingen zijn dat een medische noodsituatie op korte termijn kan worden verwacht.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 11 november 2005 in zaak no. 200503851/1; JV 2006/11) mag de minister

er betekenis aan hechten dat de uit het mvv-vereiste voortvloeiende verplichting Nederland te verlaten in beginsel van tijdelijke aard is. Niet is gebleken van bijzondere feiten en omstandigheden op grond waarvan op voorhand vaststaat dat het mvv-vereiste de vreemdeling noopt tot een verblijf in het land van herkomst dat van een zo lange duur zal zijn dat hij dientengevolge aldaar in een medische noodsituatie zal komen te verkeren.

Onder die omstandigheden heeft de minister in de voormelde conclusie van het BMA geen aanleiding hoeven zien voor een onderzoek naar de vraag of bij het achterwege blijven van behandeling de vreemdeling op een termijn van langer dan drie maanden in een medische noodsituatie zal geraken. Reeds hierom heeft de rechtbank evenzeer ten onrechte overwogen dat de minister, gelet op de omstandigheid dat uit het BMA-advies blijkt dat behandeling voor de medische klachten van de vreemdeling niet voldoende aanwezig is in de DRC, had dienen te onderzoeken of de vreemdeling de mvv-procedure in de DRC kan afwachten indien de behandelduur van de aanvraag om verlening van een mvv een andere is dan de gestelde drie maanden.

2.1.4. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd.

Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 23 augustus 2006 beoordelen in het licht van hetgeen daartoe overigens in eerste aanleg is aangevoerd.

2.3. In beroep is in het kader van artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) aangevoerd dat de minister onvoldoende heeft gemotiveerd dat de vreemdeling zich, gezien zijn gezondheidstoestand, gedurende de mvv-procedure zelfstandig staande zal kunnen houden in zijn land van herkomst. Daartoe wordt er op gewezen dat in het land van herkomst geen familieleden aanwezig zijn die de vreemdeling tot steun zouden kunnen zijn.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt.

Ingevolge het vierde lid kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hierna: de hardheidsclausule).

Volgens paragraaf B1/2.2.1 van de Vc 2000, voor zover thans en ten tijde van belang, wordt in ieder geval geen zeer uitzonderlijk geval dat tot toepassing van de hardheidsclausule aanleiding geeft aangenomen, indien de desbetreffende vreemdeling stelt dat noodzakelijke, medische behandeling aan terugkeer, teneinde een mvv te verkrijgen, naar het land van herkomst in de weg staat, maar niet heeft aangetoond dat sprake is van een medische noodsituatie.

Naar uit de wetsgeschiedenis moet worden afgeleid, komt de minister ter zake van de toepassing van de hardheidsclausule een ruime beoordelingsmarge toe. De weigering van de minister om in een bepaald geval toepassing te geven aan die clausule zal de toetsing in rechte slechts

dan niet kunnen doorstaan, indien moet worden geoordeeld dat de minister bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid daartoe heeft kunnen besluiten.

Er bestaat, mede gezien het BMA-advies dat aan het bestreden besluit mede ten grondslag ligt, geen grond voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat om in dit geval de hardheidsclausule toe te passen.

De grond faalt.

2.4. In beroep is verder aangevoerd dat het individuele ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 26 januari 2000 onjuiste informatie bevat zodat dit niet had mogen worden betrokken bij de beoordeling van de voorliggende aanvraag om verlening van een mvv.

Het genoemde individuele ambtsbericht is niet betrokken in de motivering van zowel het in beroep bestreden besluit als het besluit in primo. Dit betoog mist derhalve feitelijke grondslag.

De grond faalt.

2.5. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbreekelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.6. Gezien het voorgaande, zal de Afdeling het inleidende beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond verklaren.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 19 april 2007 in zaak no. AWB 06/46086;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

△

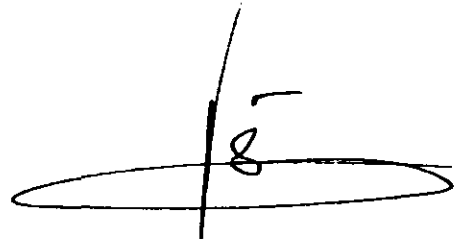
w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

154
Verzonden: **26 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,



mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/46086

V-nr(s):

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 19 april 2007

in de zaak van

eiser, woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde
mr. W.A. Venema te Rijsbergen,

en

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. A. Salis.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 23 augustus 2006 (hierna: bestreden besluit) inzake het recht op een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

1.2 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

1.3 Het beroep is behandeld ter zitting van 28 maart 2007. Eiser is in persoon verschenen en is bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op _____ burger te zijn van de Democratische Republiek Congo (hierna: DRC) en sedert 26 november 1993 als vreemdeling in Nederland te verblijven. Eiser heeft bij aanvraag van 11 februari 2003 verzocht om een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking, verband houdende met "verblijf bij partner".

Reg.nr(s): AWB 06/46086

blad 2

2.2 Verweerder heeft, na een gevolgde bezwaarprocedure, het bestreden besluit genomen. Dit besluit strekt tot weigering eiser de onderhavige verblijfsvergunning te verlenen. Hierbij heeft verweerder aan eiser tegengeworpen dat hij niet in het bezit is van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv).

2.3 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2.4 Eiser heeft in beroep aangevoerd dat hij ten onrechte niet in het bezit is gesteld van de door hem verzochte vergunning en dat verweerder hem ten onrechte niet heeft vrijgesteld van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000. Vrijstelling op deze grond is niet alleen aangewezen indien de vreemdeling niet in een vervoermiddel, dat hem naar zijn land van herkomst kan brengen, kan zitten maar ook als de gezondheidstoestand van de vreemdeling zich er tegen verzet dat deze in afwachting van de beslissing op een aanvraag om de verlening van een mvv in zijn land van herkomst verblijft. Van belang is derhalve volgens eiser of van hem kan worden verlangd, gezien zijn gezondheidssituatie, om de behandelduur van de mvv-aanvraag in het land van herkomst af te wachten. Voorts gaat verweerder bij de vraag of er sprake is van een medische noodsituatie op korte termijn ten onrechte uit van een periode van drie maanden. In verband met het examen Nederlands dat eiser zal moeten afleggen voordat een mvv aangevraagd kan worden zal de behandelduur van een mvv-aanvraag de duur van drie maanden overschrijden. Verweerder heeft niet genoegzaam gemotiveerd dat bij eiser in geval van zijn vertrek naar de DRC voor het aanvragen en verkrijgen van een mvv niet een medische noodsituatie zal ontstaan. Eiser is ook van mening dat verweerder de medisch adviseur de vraag had moeten voorleggen of de negatieve ervaringen van eiser in zijn land van herkomst van invloed zouden kunnen zijn op de mogelijkheid dat bij eiser een medische noodsituatie zal ontstaan. Eiser heeft bovendien een beroep gedaan op artikel 3.71, vierde lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000). Gezien de gezondheidstoestand van eiser heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd dat eiser zich gedurende de mvv-procedure zelfstandig staande zal kunnen houden in zijn land van herkomst. In het land van herkomst zijn namelijk geen familieleden aanwezig die eiser tot steun zouden kunnen zijn gedurende de mvv-aanvraag. Tot slot heeft eiser aangevoerd dat het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 26 januari 2000 onjuiste informatie bevat zodat deze niet had kunnen worden betrokken bij de beoordeling van eisers aanvraag.

Ter zitting heeft eiser als aanvulling op zijn beroepsgronden nog verwezen naar zijn brief van 25 augustus 2003, inzake de 14-1 procedure. Gelet op deze nog lopende 14-1 procedure heeft eiser een beroep heeft gedaan op Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (hierna: WBV) 2005/46 en zich op grond daarvan op het standpunt gesteld dat hij in aanmerking dient te komen voor vrijstelling van het mvv-vereiste.

Tevens heeft eiser ter zitting aanvullend een beroep gedaan op artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

2.5 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te

wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Volgens artikel 14, tweede lid, Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

In artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder a, Vb 2000 is bepaald dat de in artikel 14, tweede lid, van de Wet bedoelde beperkingen verband houden met gezinshereniging of gezinsvorming.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Volgens artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het de vreemdeling betreft voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, Vb 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 kan verweerder het eerste lid van artikel 3.71 Vb 2000 buiten toepassing laten, voorzover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

2.6 De rechtbank overweegt als volgt. Voor zover eiser ter zitting voor het eerst een beroep heeft gedaan op vrijstelling van het mvv-vereiste onder verwijzing naar de 14-1 brief van 25 augustus 2003 en WBV 2005/46 alsmede op artikel 8 EVRM, is de rechtbank van oordeel dat eiser deze gronden tardief heeft ingebracht. Eiser had deze gronden eerder kunnen en derhalve dienen in te brengen. Aldus is er naar het oordeel van de rechtbank sprake van strijd met de goede procesorde en zullen deze gronden niet bij de beoordeling van het onderhavige beroep worden betrokken.

2.7 Voorts heeft eiser een brief van zijn behandelend psychiater van 1 november 2006 overgelegd. Gelet op de ex-tunc toets in reguliere zaken kan de inhoud van deze brief evenmin worden betrokken bij de beoordeling van het onderhavige beroep. Voor zover eiser zich met deze brief op het standpunt heeft gesteld dat het een onderbouwing van een eerder ingenomen standpunt betreft, is de rechtbank van oordeel dat eiser deze brief eerder had kunnen en derhalve had dienen te overleggen. Eiser heeft dit desgevraagd ter zitting ook bevestigd. Gelet hierop wordt de inhoud van deze brief niet betrokken bij de beoordeling van het onderhavige beroep.

2.8 Niet in geschil is dat eiser niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Niet is gebleken dat eiser behoort tot een categorie vreemdelingen die bij of krachtens de Vw 2000 van het wettelijk mvv-vereiste is vrijgesteld zoals genoemd in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder a en b en d tot en met f, Vw 2000 en in artikel 3.71, tweede lid, Vb 2000.

In het kader van het beroep van eiser op artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 heeft verweerder medisch onderzoek laten verrichten door het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA). Het resultaat van dit onderzoek is neergelegd in het advies van 27 september 2005. Volgens het terzake gevoerde beleid zoals neergelegd in paragraaf B1/1.2.1 van de Vreemdelingscirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) dient voor de vrijstellingsgrond als bedoeld in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, beoordeeld te worden of de vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag.

De rechtbank overweegt dat uit het bestreden besluit blijkt, hetgeen ook ter zitting door verweerder is bevestigd, dat in het kader van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 door verweerder slechts is beoordeeld of eiser, gelet op zijn gezondheidstoestand, in staat is te reizen naar het land van herkomst. Niet is gebleken dat verweerder, zoals neergelegd in bovengenoemd beleid, ook heeft beoordeeld of eiser in staat kan worden geacht aldaar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag. Dit ten onrechte. Hoewel de wetsgeschiedenis van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 geen uitsluitend biedt omtrent de bedoeling van deze bepaling, betreft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State blijkens haar jurisprudentie, zie bijvoorbeeld de uitspraak van 27 juli 2006, LJN: AY6473, bij de toepassing van vermeld artikel onder verwijzing naar het beleid van verweerder niet alleen de vraag of de vreemdeling in staat is om te reizen maar ook of hij in staat is om in het land van herkomst de behandeling van een door hem in te dienen aanvraag om verlening van een mvv af te wachten. Gelet op het voorgaande in samenhang bezien met het beleid van verweerder zoals neergelegd in paragraaf B1/1.2.1 Vc 2000, ziet de rechtbank geen aanleiding om het in het onderhavige geval door verweerder ingenomen standpunt te volgen dat bij de toepassing van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 op grond van de tekst van die bepaling enkel vrijstelling van het mvv-vereiste dient te worden verleend indien de betrokken vreemdeling niet in staat is om naar zijn land van herkomst te reizen en dat de vraag of de vreemdeling in staat is om de mvv-procedure in dat land af te wachten bij de toepassing van dat artikel niet relevant is.

Voor zover door verweerder ter zitting nog het standpunt is ingenomen dat in het kader van artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 is beoordeeld of eiser in staat kan worden geacht in zijn land van herkomst de behandeling van een mvv-aanvraag af te wachten, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in dit kader slechts heeft beoordeeld of er bij terugkeer naar het land van herkomst, bij uitblijven van medische behandeling, aanwijzingen zijn dat een medische noodsituatie op korte termijn zal ontstaan. Uit het BMA-advies van 27 september 2005 blijkt niet dat de BMA-arts de vraag heeft beoordeeld of eiser de mvv-procedure in de DRC kan afwachten indien de periode een andere is dan de gestelde drie maanden, wat volgens verweerder de behandelduur van een mvv-aanvraag is. Dit had verweerder, gelet op de omstandigheid dat uit het BMA-advies blijkt dat behandeling voor de medische klachten van eiser niet voldoende aanwezig is in de DRC, wel dienen te onderzoeken.

2.9 Nu het bestreden besluit met betrekking tot artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 geen overweging bevat over de (on)mogelijkheid van eiser om in het land van herkomst de behandeling van een door hem in te dienen aanvraag om een mvv af te wachten, leidt het besluit naar het oordeel van de rechtbank aan een motiveringsgebrek en komt dit besluit op grond van de artikelen 3:2 en 7:12 Algemene wet bestuursrecht voor vernietiging in aanmerking.

Reg.nr(s): AWB 06/46086

blad 5

2.10 Reeds gelet op het voorgaande behoeven de overige beroepsgronden van eiser geen bespreking meer.

2.11 Op grond van het voorgaande zal het beroep gegrond worden verklaard, zal het bestreden besluit worden vernietigd en dient het betaalde griffierecht te worden vergoed. De rechtbank acht termen voor een proceskosten- veroordeling aanwezig. De proceskosten zijn op basis van het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1).

3. Bestissing

De rechtbank:

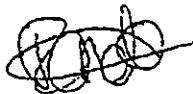
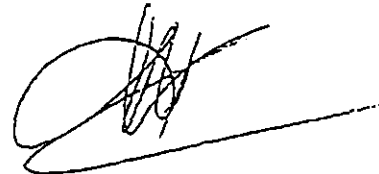
verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit;

draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan eiser dient te betalen;

veroordeelt de Staat de Nederlanden als rechtspersoon tot vergoeding aan eiser van het betaalde griffierecht ad € 141,-.

Aldus gedaan door mr. M.L. Weerkamp en in het openbaar uitgesproken op 19 april 2007, in tegenwoordigheid van F.M.C. Ronde, griffier.

Rechtsmiddelenclausule

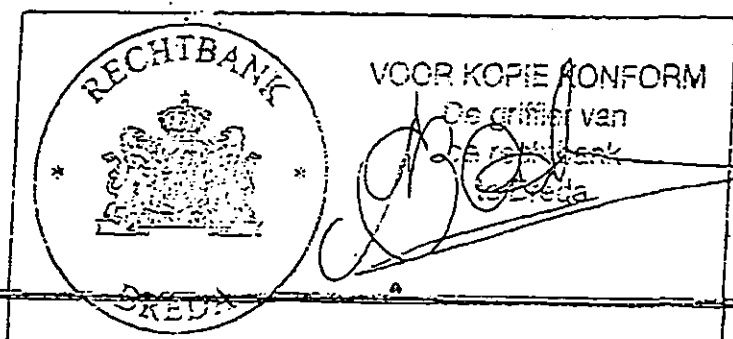
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

25 APR. 2007





Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 119, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Tel: 073 - 888 2545
Fax: 073 - 888 3086

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

| | |
|------------------|------|
| RAAD VAN STATE | |
| INGEKOMEN | |
| 21 MEI 2007 | |
| ZAKENR. | 3474 |
| AAN: VI | |
| DE WERKZAAMHEID: | FAR: |

1758-A

| | |
|------------------|--|
| Onderdeel | Procesvertegenwoordiging |
| Contactpersoon | Vestiging 's-Hertogenbosch |
| Doordienummer(s) | mr. L. Verheijen |
| Datum | 073 - 888 3058 |
| Ons kenmerk | 21 mei 2007 |
| Uw kenmerk | 9401.17.0369 |
| Bijlage(n) | - |
| Onderwerp | 2 |
| | Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie / |

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Breda van 19 april 2007, verzonden op 25 april 2007, met kenmerk Awb 06/46086.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

mr. R.J.M.F.P. Wouters, senior procesvertegenwoordiger

**Immigratie- en Naturalisatiedienst**

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. R.J.M.F.P. Wouters
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Breda
van 19 april 2007
met kenmerk 06/46086

Inzake:
met IND-kenmerk 9401.17.0369
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. W.A. Venema
advocaat te Rijsbergen

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. L.Verheijen
073 888 30 58

1 Inleiding

- 1.1. De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Breda van 19 april 2007, verzonden op 25 april 2007, met kenmerk Awb 06/46086 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 23 augustus 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.
- 1.2. Waar hierna de Staatsecretaris wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen eerdere bewindspersonen voor Vreemdelingenzaken.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 18 februari 2003 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 Vw, met als doel: "verblijf bij partner".
- 2.2 Bij besluit van 29 maart 2004 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Op 12 april 2004 heeft verweerder tegen deze afwijzing bezwaar gemaakt.
- 2.4 Bij besluit van 23 augustus 2006 heeft de Staatssecretaris het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.5 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.8. op pagina 4. tweede alinea. van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank overweegt dat uit het bestreden besluit blijkt, hetgeen ook ter zitting door verweerder is bevestigd, dat in het kader van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 door verweerder slechts is beoordeeld of eiser, gelet op zijn gezondheidstoestand, in staat is te reizen naar het land van herkomst. Niet is gebleken dat verweerder zoals neergelegd in bovengenoemd beleid, ook heeft beoordeeld of eiser in staat kan worden geacht aldaar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag. Dit ten onrechte(...) Uit het BMA-advies van 27 september 2005 blijkt niet dat de BMA-arts de vraag heeft beoordeeld of eiser de mvv-procedure in de DRC kan afwachten indien de periode een andere is dan de gestelde drie maanden, wat volgens verweerder de behandelduur van een mvv-aanvraag is. Dit had verweerder, gelet op de omstandigheid dat uit het BMA-advies blijkt dat behandeling voor de medische klachten van eiser niet voldoende aanwezig is in de DRC, wel dienen te onderzoeken."

- 3.2. Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.9, 2.10 en 2.11 op pagina 5.

Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

- 4 Toelichting op de grief
- 4.1 Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv), indien die aanvraag een vreemdeling betreft voor wie het, gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is te reizen.
- 4.2. Ingevolge paragraaf B1/1.2.1 Vc 2000 dient in het kader van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 te worden beoordeeld of de vreemdeling in staat is naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf te reizen en in staat kan worden geacht aldaar de behandeling van een door hem ingediende mvv-aanvraag af te wachten. Voorts wordt in paragraaf B1/1.2.1. Vc 2000 voor wat betreft de procedurele aspecten verwezen naar paragraaf B8/1.1. Vc 2000. Ingevolge deze paragraaf, voor zover hier van belang, wordt medisch advies ingewonnen bij het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) van de Immigratie- en Naturalisatiedienst.
- 4.3. Ingevolge voornoemd beleid is op 10 juni 2005 het BMA om advies gevraagd ten aanzien van de gezondheidstoestand van verweerder. Op 27 september 2005 heeft het BMA een medisch advies uitgebracht. Uit dit advies blijkt, voor zover hier van belang, het volgende:
- verweerder heeft psychische klachten welke kunnen worden toegeschreven aan enerzijds een zich herhalende stemmingsstoornis en anderzijds een angststoornis die zijn oorsprong vindt in traumatische ervaringen vanuit het verleden;
 - in het land van herkomst zijn onvoldoende adequate behandelmogelijkheden aanwezig;
 - op basis van de beschikbare gegevens van de behandeld sector zijn er geen concrete aanwijzingen dat bij het uitblijven van de door verweerder thans ondergane behandeling een medische noodsituatie op korte termijn zal ontstaan;
 - er zijn geen aanwijzingen dat enige medische voorziening voor, tijdens of direct na de reis noodzakelijk is.
- 4.4. De Staatsecretaris heeft voormeld BMA-advies betrokken bij haar besluitvorming. In de besluitvorming is rekening gehouden met de vaststelling door het BMA dat op korte termijn, conform paragraaf B8/3.2. Vc 2000 wordt bedoeld een periode van drie maanden, geen medische noodsituatie zal ontstaan.
- 4.5. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat niet is gebleken dat de Staatsecretaris ook heeft onderzocht of verweerder in staat kan worden geacht de behandeling van de door hem in te dienen mvv-aanvraag in het land van herkomst af te wachten. Immers in de nota van 10 juni 2005, waarbij het BMA om advies werd gevraagd, zijn vragen gesteld over de medische toestand van verweerder met het oog op een eventuele vrijstelling van het mvv-vereiste. Alhoewel niet uitdrukkelijk is gevraagd of verweerder in staat kan worden geacht de behandeling van een door hem in te dienen mvv-aanvraag in het land van herkomst af te wachten, ligt die vraag en het antwoord daarop besloten in de combinatie van de vragen en antwoorden in het BMA-advies omtrent enerzijds de mogelijkheid van behandeling in het land van herkomst en anderzijds de gevolgen van het uitblijven van

behandeling. De Staatssecretaris was dan ook niet gehouden om hierover uitdrukkelijk advies te vragen aan het BMA.

Zie:

- *AbRS 27 juli 2006, nr. 200602633/1, LJN: AY6473 (r.o. 2.1.2);*

- *AbRS 2 november 2005, nr. 200505188/1, JV 2005/473;*

- *AbRS 30 januari 2007, nr. 200605576/1, productie 2.*

- 4.6. Voorts heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de Staatssecretaris gehouden was te onderzoeken of verweerder de mvv-procedure in de DRC kan afwachten indien de periode een andere is dan de gestelde drie maanden. De Staatssecretaris mag er betekenis aan hechten dat de uit het mvv-vereiste voortvloeiende verplichting Nederland te verlaten in beginsel tijdelijk van aard is

Van bijzondere feiten en omstandigheden op grond waarvan op voorhand vaststaat dat het mvv-vereiste verweerder noopt tot een verblijf in het land van herkomst dat van een zo lange duur zal zijn hij dat dientengevolge aldaar in een medische noodsituatie zal komen te verkeren is niet gebleken. Ten onrechte heeft de rechtbank in het feit dat er voor verweerder geen medische behandeling voorhanden is in het land van herkomst aanleiding gezien om de Staatssecretaris een onderzoeksplicht op te leggen. Overigens valt niet in te zien op grond waarvan de rechtbank in dit specifieke geval heeft aangenomen dat de periode van een mvv-aanvraag langer zal zijn dan de drie maanden die daarvoor staat. Voorzover de rechtbank hierbij in aanmerking heeft genomen dat verweerder de basistoets inburgering dient af te leggen, heeft de rechtbank daarbij miskend dat verweerder reeds op 26 november 1993 Nederland is binnengekomen, dat de onderhavige aanvraag op 18 februari 2003 is ingediend en dat gebleken is tijdens het gehoor door een ambtelijke commissie op 8 februari 2006 dat verweerder er de voorkeur aangeeft te worden gehoord in het Nederlands en slechts gebruik van de tolk wenst te maken als hij dat zelf aangeeft. Voorts kan verweerder zich voorafgaand aan zijn mvv-aanvraag voorbereiden op de basistoets inburgering en daartoe een oefenpakket opvragen. De aanmelding en aanvraag voor het doen van de basistoets inburgering kan eveneens vooraf (middels de internetsite van de IND) worden gedaan bij de Nederlandse Vertegenwoordiging in het land van herkomst. Onder deze omstandigheden kan er geen sprake zijn van bijzondere feiten en omstandigheden die er op voorhand op wijzen dat het mvv-vereiste verweerder noopt tot een verblijf in het land van herkomst dat van een zo lange duur zal zijn dat hij dientengevolge aldaar in een medische noodsituatie zal komen te verkeren. De Staatssecretaris heeft in de enkele omstandigheid dat volgens het BMA-advies geen therapie mogelijkheden in het land van herkomst aanwezig zijn, geen aanleiding hoeven zien voor het oordeel dat verweerder niet in staat kan worden geacht de behandeling van een in te dienen mvv-aanvraag in het land van herkomst af te wachten.

Zie:

- *AbRS 11 november 2005, nr. 200503851/1, JV 2006/11.*

De rechtbank heeft zulks miskend.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 23 augustus 2006 ingestelde beroep.

Den Bosch, 21 mei 2007

Gemachtigde



mr. R.J.M.F.P. Wouters, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3058
telefax 073 - 888 30 66*



Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: postbus 5800, 2280 HV Rijswijk

Telefoon 070 3703499 / 7794499
Fax: 070 3703709 / 7794709

De Raad van State

| | |
|-------------------|---------------------------------|
| Onderdeel | Proces Procesvertegenwoordiging |
| Contactpersoon | |
| Doorkiesnummer(s) | 070 779 4499 |
| Datum | 21 mei 2007 |
| Ons kenmerk | 9401.17.0369 |
| Uw kenmerk | . |
| Bijlage(n) | |
| Onderwerp | Schriftelijke lastgeving |

Hierbij geef ik de heer mr. R.J.M.F.P. Wouters, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Staatssecretaris van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Breda van 19 april 2007, verzonden op 25 april 2007, met kenmerk Awb 06/46086.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

M.W. van Gestel